

ÍTRÓTTUR

A-LANDSLIÐIÐ FÓTBÓLTUR

STØRSTA NAKRANTÍÐ – Sjálvandi kunnu hesir báðir dystirnir sammetast, tí í báðum førum vunnu vit 1-0. Ímóti Eysturríki var tað framúr. Vit vóru púra blankir amatørar, og vit stríddust heilt frantastiskt. Nú eru vit komin væl longur, og í kvøld vunnu vit bæði við at stríðast og við at vísa fínt fótbóltspæl ímóti Grikkalandi, sum er liðið, ið var hægst styrkismett í okkara bólki. Tað talar fyri seg, og eg rokni við, at avrikið og úrslitið fer í søgubøkurnar sum tað størsta nakrantíð, segði Jóannes Jakobsen aftaná dystin.

Olympus fall:

TÁ VAKSNIR MENN GRÓTU Í PIREOS

Føroyska bragdið í Grikkalandi er ein staðfesting av hvussu langt Føroyar eru komnar í fótbóltsheimi. Føroyar vunnu ikki bara á Grikkaland. Føroyar vunnu uppiborið

Tróndur Arge

Størsta viðurkenningin av bragdinum í Grikkalandi kom tveir minuttir eftir, at kendi ítalski dómarin, Nicola Rizzoli, brikslaði fyri seinastu ferð á Karaískakis leikvøllinum í Athen. Griksku áskoðararnir vísu fyrst sína ónøgd við avrikið hjá heimaliðnum við klassiska »buhhh« rópum, men griksku spælararnir vóru ikki meir enn farnir av vøllinum, tá pípan fekk annað ljóð.

Meðan føroysku spælararnir fegnaðist sína millm fóru allir áskoðararnir á leikvøllinum at klappa. Hetta var ein viðurkenning av tí framúr føroyska avrikinum, sum hevur tikið allan fótóltsheimin á bóli.

Tað ljóðar kanska ikki av nógvum og tað er hent fyrr. Millum annað gjørdur týsku áskoðararnir tað sama í 2002, tá føroyska landsliðið bara var narkar fáa sentimetrar frá at fáa javnleik móti

varaheimsmeistarunum í Hannover.

Tá taptu okkara og tá er lættari hjá heimaáskoðarunum at rósa mótstøðu, men fyrri grikskar er talan um eitt EM atgongumerki, ið gleppur teimum av hondum.

Alíkavæl rungaðu viðurkennandi klappini frá øllum Karaískakis leikvøllinum oman móti føroysku spælarunum. Tað eru slíkar løtur, sum gera alt stríðið vert.

Gleðistár

Tað stóð nógv á seinastu minuttirnar. Ikki tí grikskar komu við so nógvum, men heldur tí tað plagar at kiksa hjá okkum. Tað gjørdi tað millum annað móti týsklandi á sinni. Vit vóru eisini nær við á útvølli móti Estlandi fyrri nøkrum árum síðani, men eisini tá glapp leiðslan seinastu minuttirnar og vit taptu.

Vit hava í 25 ár biða eftir

Mynd: Hans Erik Danielsen/FSF

nýggju Landskrona upp-livingini. Nú eru vit bara nakrar fáar minuttir frá sigrinum, men hesa ferð er okkurt øðrvísi. Vit hava tamarhald á støðuni. Vit hótta í hinum endanum og hóast minuttirnir ganga seint, so førir føroyska liðið okkum trygt millum skerini og á mál.

Tá dómarin brikslaði fyrri seinastu ferð renna venjarar, hjálparfólk og spælarar inn á

vøllin, meðan fleiri av troyttu spælarunum lótu gleðistár renna niður eftir kjálkunum. Tað kann gott vera, at inn-satsurin ikki altíð hevur verið hundrað prosent og at fyrireikingarnar onkuntíð kundu havt verið betri, men tað ber undir ongum um-støðum til at siga, at føroysku ikki vilja tað. Tað er sjálvsamt at síggja spælarar gráta av gleði á vøllinum, uttan so at tað talan er um

spælarar, sum liva fyri sínum liðið, ella hava vunnið onkur av teimum størstu steypunum í heiminum.

Ongin kundi havt gjørt meiri handan dystin og tað er tað, sum ger at vit fáa viðurkenning frá eldhugaðum fótóltsfjepparum kring heim. Griksku gudarnir bukkaðu fyrri okkum.

Rólig og væl skipað fyrireiking

Ein fjórðingsöld í altjóða fótóltsheimi hevur givið Fótólts-sambandinum øll tey amboð, sum skulu til fyrri at fyrireika eitt landslið til stóru uppgávarnar. Tann parturin hevur sjáldan ligið eftir og tað sæst aftur á avrikinum.

Landsliðið gisti væl og tað var stutt bæði til venjing og til dyst. Liðið vandi á Nea Smyrni leikvøllinum há lokala felagnum, Panionios, ið er eitt av smærri feløgum í bestu deildini. Hóast áskoðaraplássini sóu nakað niðurslitin út, so var vøllurin góður. Veðrið var eisini av-